

تَسْبِيحَةٌ. مَرْمُورٌ لَأَسَافَ.

¹اللَّهُمَّ، لَا تَضُمَّتْ. لَا تَسْكُتْ وَلَا تَهْدَأْ، يَا إِلَهَهُ. ²فَهُوَذَا
 أَعْدَاؤُكَ يَعْجُونَ وَمُبْعُضُونَ قَدْ رَفَعُوا الرِّاسَ. ³عَلَى
 سَعْيِكَ مَكَرُوا مُؤَامَرَةً وَتَسَاوَرُوا عَلَيَّ
 أَحْمِيَانِكَ. ⁴قَالُوا: ⁴هَلَمْ يُبْذَهُمْ مِنْ بَيْنِ الشُّعُوبِ وَلَا يُدْكِرْ
 اسْمُ إِسْرَائِيلَ بَعْدُ.
⁵لَأَنَّهُمْ تَأَمَّرُوا بِالْقَلْبِ مَعًا، عَلَيَّكَ تَعَاهَدُوا عَهْدًا: ⁶حِيَامُ
 أَدُومَ وَالْإِسْمَاعِيلِيِّينَ، مُوَابِّ وَالْهَاجَرِيِّينَ، ⁷جِبَالُ وَعَمُّونُ
 وَعَمَالِيْقُ، فِلِسْطِينُ مَعَ سُكَّانِ صُورٍ. ⁸أَشُورُ أَيْضًا اتَّفَقَ
 مَعَهُمْ، صَارُوا ذِرَاعًا لِبَيْتِي لُوطٍ. سِيْلَاهُ
⁹إِفْعَلْ بِهِمْ كَمَا يَمْدَبَانُ، كَمَا يَسِيْسِرَا، كَمَا يَبَايِنُ فِي
 وَاِدِي قَيْشُونَ. ¹⁰بَادُوا فِي عَيْنِ دُورٍ، صَارُوا دِمْنًا
 لِلْأَرْضِ. ¹¹اجْعَلْ شُرَقَاءَهُمْ مِثْلَ عُرَابٍ وَمِثْلَ ذَنْبٍ، وَمِثْلَ
 رَبِّحٍ وَمِثْلَ صُلْمَتَاعٍ كُلِّ أَمْرَانِهِمْ. ¹²الَّذِينَ قَالُوا: لِنَمْتَلِكْ
 لَأَنْفُسِنَا مَسَاكِينَ لِلَّهِ.
¹³يَا إِلَهِي، اجْعَلْهُمْ مِثْلَ الْجُلِّ، مِثْلَ الْقَشِّ أَمَامَ
 الرِّيحِ. ¹⁴كَتَارٍ تُحْرِقُ الْوَعْرَ، كَلْهَيْبٍ يُسْعِلُ الْجِبَالَ. ¹⁵هَكَذَا
 اطْرُدْهُمْ بِعَاصِفِكَ، وَبِرَوْبَعَتِكَ رَوْعَهُمْ. ¹⁶أَمْلَأْ وُجُوهَهُمْ
 خِزْبًا فَيَطْلُبُوا اسْمَكَ، يَا رَبُّ. ¹⁷لِيَخْرُوا وَيَبْتَاعُوا إِلَى
 الأَبَدِ، وَلِيَجْلُوا وَيَبِيدُوا، ¹⁸وَيَعْلَمُوا أَنَّكَ اسْمُكَ يَهْوُهُ
 وَحَدَكَ، الْعَلِيُّ عَلَى كُلِّ الأَرْضِ.

¹Ein Psalmlied Asaphs. Gott, schweige doch nicht also und sei doch nicht so still; Gott, halt doch nicht so inne! ²Denn siehe, deine Feinde toben, und die dich hassen, richten den Kopf auf. ³Sie machen listige Anschläge gegen dein Volk und ratschlagen wider deine Verborgenen. ⁴"Wohl her!" sprechen sie; "laßt uns sie ausrotten, daß sie kein Volk seien, daß des Namens Israel nicht mehr gedacht werde!" ⁵Denn sie haben sich miteinander vereinigt und einen Bund wider dich gemacht, ⁶die Hütten der Edomiter und Ismaeliter, der Moabiter und Hagariter, ⁷der Gebaliter, Ammoniter und Amalekiter, die Philister samt denen zu Tyrus; ⁸Assur hat sich auch zu ihnen geschlagen; sie helfen den Kindern Lot. (Sela.) ⁹Tue ihnen, wie den Midianitern, wie Sisera, wie Jabin am Bach Kison, ¹⁰die vertilgt wurden bei Endor und wurden zu Kot auf der Erde. ¹¹Mache ihre Fürsten wie Oreb und Seeb, alle ihre Obersten wie Sebah und Zalmuna, ¹²die da sagen: Wir wollen Häuser Gottes einnehmen. ¹³Gott, mache sie wie einen Wirbel, wie Stoppeln vor dem Winde. ¹⁴Wie ein Feuer den Wald verbrennt und wie eine Flamme die Berge anzündet: ¹⁵also verfolge sie mit deinem Wetter und erschrecke sie mit deinem Ungewitter. ¹⁶Mache ihr Angesicht voll Schande, daß sie nach deinem Namen fragen müssen, o HERR. ¹⁷Schämen müssen sie sich und erschrecken auf immer und zu Schanden werden und umkommen; ¹⁸so werden sie erkennen, daß du mit deinem Namen heißest HERR allein und der Höchste in aller Welt.